

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 49Csp/129/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120213552
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr.LL.M Helena Tóre Janíčková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:5120213552.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Helenou Tóre Janíčkovou LL.M v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpený JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: M. I., U.. XX. XX. XXXX, R. M. XXX/X, XXX XX L. U. G., právne zastúpený JUDr. Peter Vachan, advokát, s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO 47 445 092, o zaplatenie 557,77 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 30,03 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8,58 eur od 01.01.2021 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 21,45 eur od 21.05.2021 do zaplatenia zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 286,33 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 286,33 eur od 29.05.2018 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žaloba sa vo zvyšnej časti zamietá.

IV. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 13,42 %.

odôvodnenie:

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu podaným na Okresnom súde Žilina dňa 29. 12. 2020 sa žalobca domáhal proti žalovanému vydania platobného rozkazu, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 557,77 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 29.05.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 15.05.2017 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX / XXXXXXXXXXXX (evidenčné číslo zmluvy/ príd. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol Žalobca Žalovanému pôžičku vo výške 1600 Eur („Schválená výška pôžičky“). Podľa zmluvy o pôžičke mal Žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 26,34 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 3160,8 Eur. Žalovaný mal z uvedenej zmluvy uhradiť sumu 1283,64 Eur. Žalobca uviedol, že vzhľadom na to, že Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, Žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, listom z dňa 22.03.2018 - Predžalobná upomienka, vyzval Žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol Žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne Žalobca Žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, Žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky nemal uhradiť. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19.05.2018 úver zosplatiť, o čom bol Žalovaný informovaný listom z dňa 23.05.2018 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplateniu samotnému malo dôjsť až po

márnom uplynutí dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke má byť len najstaršou omeškanou splátkou, táto však nemá určovať začiatok plynutia premlčacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa Žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a Žalobcovi malo vzniknúť v zmysle §53 ods.9 ObčZ oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje čl. 9.2 zmluvných podmienok. Žalobca si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznamení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia má byť 5 dní. V zmysle čl. 15.2 sa zásielka považuje za doručенú piatym dňom od podania na poštovú prepravu. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 69,23 Eur, si Žalobca v tomto konaní neuplatňoval. Žalovaný mal uhradiť sumu 1841,41 Eur / označené v Prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“/. Uvedenú sumu (ďalej ako „istina“) má tvoriť: súčet predpísaných splátok do zosplatenia dlhu („suma splátok“) a suma po zosplatení: Počet splátok Výška splátky Suma splátok (počet*výška) Suma po zosplatení Spolu Istina (Eur) 11 26,34 289,74 1551,67 = 1841,41. Ku dňu podania žalobného návrhu Žalovaný mal uhradiť sumu 1283,64 Eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Uvedená suma má byť v Prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“. Súčasťou pohľadávky Žalobcu majú byť aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky. Uvedené náklady Žalobca má evidovať v Prehľade splátok a úhrad (v stĺpci „MP3“) vo výške 2,23 Eur. Istina + Náklady - Úhrady = Dižná suma 1841,41 Eur + 2,23 Eur - 1283,64 Eur = 560 Eur. Náklady na vymáhanie pohľadávky si žalobca v tomto konaní uplatňoval vo výške 2,23 Eur. Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad /stĺpec „Zostatok“/ vo výške 629,23 Eur mal zahŕňať aj zmluvnú pokutu vo výške 69,23 Eur /stĺpec „Pokuta“/, ktorú si Žalobca v tomto konaní neuplatňoval. Na základe vyššie uvedeného: Dižná suma - Neuplatnené náklady = Žalovaná suma 560 Eur - 2,23 Eur = 557,77 Eur.

3. Dňa 25. 05. 2021 bolo na súd doručené vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu (na č. I. 58 - 59 spisu), v ktorom uviedol, že v danom prípade právny predchodca žalobcu predžalobnou upomienkou, ktorú možno považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, vyzval žalobcu na úhradu omeškaných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Následne listom zo dňa 23.05.2018 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Žalovaný uviedol, že právny predchodca žalobcu postupoval v rozpore s ustanovením § 565 posledná veta, keďže právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nepoužil do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Rešpektujúc ustanovenie § 565 OZ posledná veta mal právny predchodca žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru k 20.04.2018, keďže zročnosť splátok bola k 20. dňu v mesiaci. V rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2020 sp. zn. 5 Cdo 36/2020, uverejnenom v ZBIERKE STANOVÍSK NAJVYŠŠIEHO SÚDU A ROZHODNUTÍ SÚDOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY č. 1/2021 malo byť potvrdené, že právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru musí veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, čo malo vyplývať z odôvodnenia uvedeného rozsudku. Z uvedeného dôvodu podľa žalovaného treba predžalobnú upomienku ako aj oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru považovať za neplatné právne úkony. V danom prípade sa právnym nástupcom obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. mala stať Všeobecná úverová banka, a.s., pohľadávku ktorej postupoval bankový subjekt Všeobecná úverová banka, a.s., preto sa na takéto postúpenie má vzťahovať ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Odkazoval na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 24. apríla 2018 sp. zn. 1 Cdo 147/2017 publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR vo veciach občianskoprávných č. 8/2018 pod bodom 60. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako najvyššia súdna autorita v oblasti interpretácie a aplikácie zákonov v rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.3.2018, v spomenutom uznesení sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.4.2018 a v uznesení Najvyššieho súdu SR z 20. novembra 2019, sp. zn. 1Obdo/92/2018 okrem iného mal uviesť, že pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách sa vyžaduje pri postúpení pohľadávky, aby podmienky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách boli splnené ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky, teda v čase postupovania pohľadávky. Má byť právne irelevantné, ak žalobca v rámci prostriedkov procesného útoku poukazuje na moment doručenia žalobného návrhu žalovanému, keďže z vyššie uvedeného právneho názoru Najvyššieho súdu vyplýva, že podmienky pre platné postúpenie pohľadávky musia byť splnené ku dňu postúpenia a nie následne po doručení žaloby. Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho má zakladať aktívnu legitímáciu postupníka za predpokladu, že postúpenie pohľadávky prebehlo v súlade so zákonom. Rozhodnutie Najvyššieho súdu zo dňa 11.06.2003 sp. zn. 4 Obo 210/01 má byť už

dávno prekonané, čo majú potvrdzovať vyššie uvedené rozhodnutia Najvyššieho súdu SR. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpeniu pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Po zániku obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. sa dňa 01.01.2018 stala právnym nástupcom Všeobecná úverová banka a.s. Keďže v danom prípade postupovala pohľadávku VÚB, a.s. v postavení bankového subjektu, na ktorý sa vzťahuje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, malo byť jej povinnosťou vypracovať výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže tak neurobila, nemali byť splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Z dikcie ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, má vyplývať, že toto ustanovenie sa vzťahuje výlučne na banku alebo pobočku zahraničnej banky. Predžalobnú upomienku a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti vypracovala obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ktorá v tom čase bola nebankovým subjektom a teda v roku 2016 a 2017 sa na ňu nemalo vzťahovať ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Od 01.01.2018 sa právnym nástupcom zaniknutej spoločnosti stala Všeobecná úverová banka, a.s.. Ďalej uvádzal, že banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pri výkone svojej činnosti postupovať obozretne, najmä sú povinné vykonávať obchody pri vynaložení odbornej starostlivosti; vynaloženie odbornej starostlivosti je banka a pobočka zahraničnej banky povinná hodnoverne preukázať. Podľa názoru žalovaného splnenie, resp. nesplnenie podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nebankového subjektu v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka nemožno stotožňovať so splnením, resp. nesplnením povinnosti banky, alebo pobočky zahraničnej banky postupovať v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaný v rámci prostriedkov procesnej obrany uviedol, že za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať predžalobnú upomienku a tiež ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, tieto dokumenty sa vzťahujú na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a nie na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zdôraznil, že pohľadávku postúpila až Všeobecná úverová banka a.s. ako právny nástupca obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., a preto je potrebné predložiť výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách vystavenú Všeobecnou úverovou bankou a.s.. V ďalšom poukazoval na názory Krajského súdu Trenčín uvedené v rozsudku zo dňa 28.10.2020 sp. zn. 19CoCsp/28/2020.

4. Žalobca sa vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo svojom podaní doručenom na súd dňa 20. 07. 2021 (na č. I. 97 rub - 98 spisu), v ktorom uviedol, že žalovaný po podaní žaloby vykonal úhrady v sume 30,03 €, a to nasledovnými platbami: úhrada zo dňa 31.12.2020 v sume 8,58 €, úhrada zo dňa 20.05.2021 v sume 21,45 €. Z dôvodu čiastkovej platby zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 30,03 € s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhoval konanie v tejto časti zastaviť. Vzhľadom na námietku žalovaného oznámil, že súčasťou žalovaného nároku nie je manipulačný poplatok, nakoľko tento si žalobca od počiatku v tomto spore neuplatňuje. K námietkam žalovaného týkajúcich sa zosplatenia žalovanej pohľadávky uviedol, že nakoľko bol žalovaný preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní so zaplatením splátky splatnej v mesiaci 01/2018 bol právnym predchodcom žalobcu formou predžalobnej upomienky zo dňa 22.03.2018 vyzvaný na zaplatenie, pričom bol zároveň upozornený na možnosť zosplatenia pohľadávky v celosti. Predmetnú písomnosť žalovaný v odbernej lehote na prebratie neprevzal, čo žalobca preukazoval doručenkou. Nakoľko zo strany žalovaného neprišlo k náprave platobnej disciplíny, právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplateniu pohľadávky v celosti a to ku dňu 19.05.2018, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti malo byť žalovanému zasielané prostredníctvom obvyčajnej listovej zásielky dňa 23.05.2018, doručenkou preto žalobca nedisponoval. Zároveň uviedol, že predmetná písomnosť má iba deklaratórne účinky, t.j. účinky nastanú spätne ku dňu zosplatenia momentom oboznámenia sa žalovaného s predmetnou písomnosťou. Žalovaný sa preto mohol o zosplatení dozvedieť najneskôr z podanej žaloby. Súčasne bol žalobca toho právneho názoru, že nijakým výkladom ust. § 53 ods. 9 OZ, nemožno vyvodiť záver, že zákonodarca vyžaduje 2 úkony pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, jednak výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ku ktorým musí byť preukázané doručenie oboch listín. Takýto výklad predmetného ustanovenia je podľa názoru žalobcu príliš extenzívny, pretože cieľom zákonodarcu bolo v prvom rade, aby bol dlžník preukázateľne upozornený na možnosť predčasného zosplatenia úveru a toto upozornenie sa dostalo do jeho dispozičnej sféry, t. j. aby sa mohol oboznámiť s obsahom takého upozornenia. Žalovaný sa doručením upozornenia podľa § 53 ods. 9 OZ, za ktoré sa dá považovať predžalobná upomienka s obsahom takéhoto upozornenia oboznámil. Následne pôvodný veriteľ využil možnosť predčasného zosplatenia úveru, ku ktorému úkonu síce žalobca nepredkladal

doručenku alebo doklad preukazujúci odoslanie listiny na poštovú prepravu, nakoľko predmetná listina o zosplatnení úveru má deklaratórny charakter, pričom účinky nastávajú spätne oboznámením sa žalovaného s obsahom listiny o zosplatnení úveru. Podporne poukazoval na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 11.05.2021, č.k. 14CoCsp/52/2020, bod 17 odôvodnenia, ktorým sa odvolací súd vyjadril k zosplatneniu pohľadávky, kde samotné zosplatnenie pohľadávky považoval za právny úkon s deklaratórnymi účinkami. Rovnako poukazoval na Uznesenie tohto súdu, č.k. 11CoCsp/11/2021 - 179 zo dňa 22.04.2021, bod 6.3 odôvodnenia, v ktorom sa súd nestotožnil s argumetáciou prvostupňového súdu a rovnako Oznameníu o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru pripísal deklaratórne účinky. Zároveň konajúcemu súdu oznámil, že právny predchodca žalobcu riadne skúmal schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver. Priamo zo zmluvy má byť zrejmé, že veriteľ zisťoval, či je žalovaný zamestnaný a aký je jeho priemerný čistý mesačný príjem a mesačné výdavky. Žalovaný preukázal výšku mesačného príjmu v sume 740,00 € a súčasne uviedol aj výšku jeho mesačných výdavkov v sume 140,00 €. Ďalej uvádzal, že veriteľ si vyžiadal od žalovaného za účelom overenia jeho bonity súhlas s použitím jeho osobných údajov za účelom preverenia jeho úverovej histórie v Nebankovom registri klientskych informácií a v Spoločnom registri bankových informácií ako aj s cieľom preverenia existencie jeho pracovného pomeru v Sociálnej poisťovni. Z uvedeného má vyplývať, že veriteľ sa nedopustil konania, ktoré predstavuje hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1, za ktoré by prichádzala do úvahy sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru podľa v § 11 ods. 2 veta druhá zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na postúpenie pohľadávky uplatnenej v tomto súdnom konaní na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. týmto v zmysle ust. § 80 ods. 1 C.s.p. trval na svojom návrhu, aby súd pripustil zmenu účastníkov konania tak, aby do tohto konania vedeného pred tunajším súdom na strane žalobcu namiesto spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s. vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o.

5. Žalovaný sa v predmetnej veci vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo svojom podaní doručenom súdu dňa 17. 09. 2021 (žurnalizované na č. l. 142 - 143 spisu), v ktorom uviedol, že v danom prípade právny predchodca žalobcu predžalobnou upomienkou, ktorú možno považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, vyzval žalobcu na úhradu omeškaných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Následne listom zo dňa 23.05.2018 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Podľa žalovaného postupoval právny predchodca žalobcu v rozpore s ustanovením § 565 posledná veta, keďže právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nepoužil do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Ďalej uviedol, že rešpektujúc ustanovenie § 565 OZ posledná veta mal právny predchodca žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru k 20.04.2018, keďže zročnosť splátok bola k 20. dňu v mesiaci. V rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2020 sp. zn. 5 Cdo 36/2020, uverejnenom v ZBIERKE STANOVÍSK NAJVYŠŠIEHO SÚDU A ROZHODNUTÍ SÚDOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY č. 1/2021 malo byť potvrdené, že právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru musí veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Z uvedeného dôvodu podľa žalovaného je potrebné predžalobnú upomienku ako aj oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru považovať za neplatné právne úkony. V danom prípade sa právnym nástupcom obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. stala Všeobecná úverová banka, a.s., pohľadávku ktorej postupoval bankový subjekt Všeobecná úverová banka, a.s. , preto sa na takéto postúpenie vzťahuje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Podľa žalovaného je právne irelevantné, ak žalobca v rámci prostriedkov procesného útoku poukazuje na moment doručenia žalobného návrhu žalovanému, keďže podmienky pre platné postúpenie pohľadávky musia byť splnené ku dňu postúpenia a nie následne po doručení žaloby. Ďalej uvádzal, že spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Po zániku obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. sa dňa 01.01.2018 stala právnym nástupcom Všeobecná úverová banka a.s.. Keďže v danom prípade postupovala pohľadávku VÚB, a.s. v postavení bankového subjektu, na ktorý sa vzťahuje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, podľa žalovaného bolo jej povinnosťou vypracovať výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže tak neurobila, neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Z dikcie ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo zákonodarca zdôraznil slovami „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky“ má jednoznačne vyplývať, že toto ustanovenie sa vzťahuje výlučne na banku alebo pobočku zahraničnej banky. Predžalobnú upomienku a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti vypracovala obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ktorá v tom čase bola nebankovým subjektom a teda v roku 2016 a 2017 sa na ňu

nevzťahovalo ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Od 01.01.2018 sa právnym nástupcom zaniknutej spoločnosti stala Všeobecná úverová banka, a.s.. Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pri výkone svojej činnosti postupovať obozretne, najmä sú povinné vykonávať obchody s pri vynaložení odbornej starostlivosti; vynaloženie odbornej starostlivosti je banka a pobočka zahraničnej banky povinná hodnoverne preukázať. Podľa názoru žalovaného splnenie, resp. nesplnenie podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nebankového subjektu v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka nemožno stotožňovať so splnením, resp. nesplnením povinnosti banky, alebo pobočky zahraničnej banky postupovať v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaný v rámci prostriedkov procesnej obrany uviedol, že za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať predžalobnú upomienku a tiež ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, tieto dokumenty sa vzťahujú na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a nie na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Taktiež zdôraznil, že pohľadávku postúpila až Všeobecná úverová banka a.s. ako právny nástupca obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., a preto je potrebné predložiť výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách vystavenú Všeobecnou úverovou bankou a.s.. V ďalšom poukazoval na rozsudok Krajského súdu Trenčín zo dňa 28.10.2020 sp. zn. 19CoCsp/28/2020.

6. Žalobca sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadril vo vyjadrení doručenom súdu dňa 04. 10. 2021 (žurnalizované na č. l. 151 spisu), v ktorom uviedol, že v prvom rade je nutné poukázať na skutočnosť, že predmetnú pôžičku žalovanému neposkytovala banka. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. nikdy bankou nebola, bola poskytovateľom spotrebiteľských úverov v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch zákona č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov. Poskytnutý úver nebol bankovým produktom a právny vzťah medzi žalovaným a pôvodným veriteľom nepodliehal právnemu režimu zákona o bankách. Išlo o spotrebiteľský úver podliehajúci režimu zákona o spotrebiteľských úveroch vrátane podmienok postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľského úveru podľa § 17. Zákoné podmienky pre postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru splnené boli. Uvádzal, že Všeobecná úverová banka, a.s. je len právnym nástupcom pôvodného veriteľa, ktorý zanikol rozdelením k 31.12.2017. Avšak aj v prípade, ak by postúpenie pohľadávky podliehalo splneniu obligatórnych podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, tieto boli podľa žalobcu všetky splnené. Uviedol, že doposiaľ bolo v konaní žalobcom preukázané, že žalovaný bol v omeškaní s plnením čo i len časti svojho záväzku ako aj skutočnosť, že pôvodný veriteľ ho preukázateľne vyzval na jeho splnenie písomnou výzvou zo dňa 22.03.2018, ktorú žalovaný v odbernej lehote neprevzal. Nakoľko žalovaný napriek výzve právneho predchodcu žalobcu zaslanej do jeho dispozičnej sféry bol viac ako 90 dní v omeškaní so zaplatením svojho dlhu, týmto mali byť splnené zákoné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 z. o bankách. Žalovaný mal byť vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy aj v oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru listom zo dňa 23.05.2018. Dodal, že ustálená rozhodovacia prax všeobecných súdov považuje odoslanie výzvy na zaplatenie čo i len čiastočne omeškaného peňažného záväzku, kedykoľvek po vzniku tohto omeškania za splnenie zákonnej podmienky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Podporne odkazoval na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.04.2021, č.k. 6CoCsp/37/2020 - 151, bod 15 odôvodnenia, ktorý sa mal stotožniť z argumentáciou žalobcu. Vyššie uvedeným postupom si mal pôvodný veriteľ (postupca) splniť svoje povinnosti spojené s postúpením pohľadávky na postupníka. Mal za to, že pre platné a riadne postúpenie pohľadávky boli splnené všetky podmienky, tak ako sú uvedené v § 92 ods. 8 zákona o bankách, ako aj v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. Nakoľko k postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu došlo riadne a platne, má byť daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto spore. Podporne odkazoval na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave pod sp.zn. 26Co/34/2017 zo dňa 30.1.2018. Vzhľadom na to, že žalovaný svoj záväzok voči žalobcovi do dnešného dňa neuhradil, na žalobe v spojení s predloženými dôkazmi a predchádzajúcimi vyjadreniami trval v celom rozsahu. Pre prípad, že žalovaný uzná ním uplatnený nárok, s poukazom na ust. § 282 C.s.p. navrhoval, aby súd rozhodol vo veci rozsudkom pre uznanie nároku.

7. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 07. 12. 2021, a to v neprítomnosti strán sporu a ich právnych zástupcov, pričom právni zástupcovia žalobcu a žalovaného ospravedlnili svoju neúčasť, ako aj neúčasť strán sporu na pojednávaní a súhlasili s pojednávaním v ich neprítomnosti.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise, ktoré boli stranám sporu navzájom doručované a zistil nasledujúci skutkový stav:

8. Consumer Finance Holding, a.s. uzatvorila so žalovaným dňa 15. 05. 2017 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere (na č. I. 12 - 14 spisu), v zmysle ktorej sa CFH zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 1 600 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 120 mesačných splátkach po 25,55 eur mesačne, splátka s poistením 26,34 eur mesačne, so splatnosťou prvej splátky dňa 20. 06. 2017, termín konečnej splatnosti 20. 05. 2027, RPMN 15,89 %.

9. V zmysle potvrdenia o zadaní prevodu na č. I. 22 rub spisu bol dňa 15. 05. 2017 zo strany VÚB, a.s. zadaný prevod finančných prostriedkov vo výške 1 600 eur v prospech žalovaného. V zmysle prehľadu splátok a úhrad na č. I. 25 rub - 26 spisu súčet úhrad žalovaného z titulu splácania predmetného úveru predstavoval sumu 1 283,64 eur. Žalovaný poskytnutie predmetnej sumy zo strany právneho predchodcu žalobcu formou úveru, ako ani rozsah splácania úveru v predmetnom spore nepopieral, vzhľadom na to mal súd tieto skutočnosti za nesporné v zmysle ustanovenia § 151 ods. 1 CSP.

10. Predžalobnou upomienkou zo dňa 22. 03. 2018 (na č. I. 23 rub spisu) Všeobecná úverová banka, a.s. vzhľadom na omeškanie žalovaného so splácaním úveru vyzvala žalovaného k splateniu omeškaných splátok (vo výške 79,02 eur), doručovaná žalovanému a zásielka vrátená právneho predchodcovi žalobcu dňa 06. 04. 2018 (doručenka na č. I. 24 spisu).

11. Oznámením o vyhlásení úveru za predčasne splatný zo dňa 23. 05. 2018 (na č. I. 25 spisu) oznámila Všeobecná úverová banka, a.s. ako právny predchodca žalobcu žalovanému, že dlh z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX sa stal splatný v celom rozsahu naraz.

12. V zmysle notárskej zápisnice napísanej dňa 11. 12. 2017 notárkou JUDr. Ľubicou Floriánovou a na základe projektu rozdelenia zlúčením prešlo s účinnosťou od 01. 01. 2018 ostatné podnikanie okrem splátkového predaja a leasingu zanikajúcej obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. na VÚB, a.s. (notárska zápisnica na č. I. 6 - 10 spisu, čl. 3. ods. 3.1, čl. 6 ods. 6.2).

Súd predmetnú vec posúdil podľa nasledujúcich právnych predpisov:

13. V zmysle ustanovenia § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej označený ako „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160101.html>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

15. V zmysle ustanovenia § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

16. V zmysle ustanovenia § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

17. V zmysle ustanovenia § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

18. V zmysle ustanovenia § 525 ods. 2 OZ, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

19. V zmysle ustanovenia § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

20. V zmysle ustanovenia § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

21. V zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom od 02. 01. 2017 - 31. 05. 2017 (ďalej označený ako „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;1) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102.html>> tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102.html>> alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.18b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102.html>> Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu,1a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102.html>> niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu1b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102.html>> a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov1c) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102.html>> týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

22. V zmysle ustanovenia § 2 ZoSÚ, a) spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poisťné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok,.

23. V zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 ZoSÚ, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

24. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f), k) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,.

25. V zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321.html>>, s) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321.html>>, z) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321.html>> a aa) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321.html>>.,.

26. V zmysle ustanovenia § 11 ods. 2 ZoSÚ, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930.html>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930.html>> sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930.html>> sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

27. Podľa ustanovenia § 497 zákona č. 513/1991 Zb. (Obchodný zákonník), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

28. Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 veta prvá zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní.

29. Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

30. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

31. V zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. 01. 2021 - 25. 06. 2021, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu<<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/20210101.html>> ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.<<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/20210101.html>> Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

32. Súd výrokom I. rozsudku konanie o zaplatenie sumy 30,03 eur s príslušným úrokom z omeškania zastavil, nakoľko žalobca zobral žalobcu v tejto časti späť, a to ešte pred pojednávaním v predmetnej veci. Vzhľadom na túto skutočnosť súd z dôvodu hospodárnosti konania nevykonal dopyt na žalovaného za účelom udelenia jeho súhlasu so zastavením konania v tejto časti.

33. Súd predmetnú zmluvu o úvere posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu, a to podľa príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinnom v rozhodnom čase. Žalovaný zmluvu s Consumer Finance Holding, a.s. uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Súd v prvom rade považuje za potrebné vysporiadať sa s namietaným nedostatkom aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ktorú žalovaný namietal poukazujúc na nedodržanie zákonom stanovených

podmienok pre postúpenie pohľadávky banky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd konštatuje, že z obsahu spisu má preukázané, že žalovaný bol vyzvaný bankou (Všeobecnou úverovou bankou, a.s.), a to predžalobnou upomienkou zo dňa 22. 03. 2018 na č. I. 23 rub spisu (VÚB, a.s. ako právny nástupca CFH, a.s. v dôsledku rozdelenia zlúčením s účinnosťou od 01. 01. 2018) na úhradu omeškaných splátok. Predmetná zásielka bola preukázateľne zo strany banky doručovaná do dispozície žalovaného, čo vyplýva z doručky na č. I. 24 + 24 rub spisu, pričom v dôsledku neprevzatia predmetnej zásielky zo strany žalovaného sa táto vrátila dňa 06. 04. 2018 VÚB, a.s. ako nedoručená. Vzhľadom na skutočnosť, že aj napriek uvedenej písomnej výzve banky bol žalovaný ku dňu postúpenia pohľadávky na žalobcu (t.j. ku dňu 21. 06. 2021 v zmysle č. I. 72, 76 a nasl. a 80 spisu) viac ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením časti svojho peňažného záväzku voči Všeobecnej úverovej banke, a.s., čo vyplýva z prehľadu úhrad záväzku žalovaného na č. I. 25 rub - 26 rub spisu, boli splnené zákonné podmienky vyplývajúce z ustanovení § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 zákona o bankách pre postúpenie pohľadávky uplatňovanej v tomto spore. Súd je toho názoru, že postúpenie predmetnej pohľadávky zo strany VÚB, a.s. na žalobcu bolo realizované v súlade s príslušnými vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami a z tohto dôvodu sa jedná o platný právny úkon, z čoho vyplýva aj aktívna vecná legitímácia žalobcu v tomto spore.

V ďalšom žalovaný namietal neplatnosť predčasného zosplatnenia úveru zo strany Všeobecnej úverovej banky, a.s. (na č. I. 25 spisu), a to z dôvodu, že žalobca nepreukázal, že táto písomnosť bola doručovaná do dispozície žalovaného. Súd konštatuje, že pre platnosť predčasného zosplatnenia úveru je potrebné splnenie zákonných podmienok stanovených v ustanovení § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka (to znamená uplynutie troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, upozornenie žalovaného v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, dohoda o možnosti žiadať o splnenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky).

Z predžalobnej upomienky zo dňa 22. 03. 2018 na č. I. 23 rub spisu spolu s doručkou na č. I. 24 spisu mal súd preukázané, že žalovaný bol v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatnením upozornený na možnosť predčasného zosplatnenia úveru. Z prehľadu splátok a úhrad na č. I. 25 rub - 26 rub spisu mal súd preukázané, že žalovaný ku dňu zosplatnenia úveru (k 23. 05. 2018) bol v omeškaní dlhšom ako tri mesiace so zaplatením viacerých splátok.

Dohoda o možnosti úver zosplatiť je obsiahnutá v ustanovení čl. 9. ods. 9.2 predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere na č. I. 14 spisu.

K zákonnej povinnosti žiadať o splnenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky súd aj v nadväznosti na námietku žalovaného, že táto zákonná podmienka v predmetnom prípade splnená nebola uvádza, že v zmysle prehľadu splátok a úhrad vyplynulo, že žalovaný od 20. 01. 2018 do 01. 07. 2018 nevykonal na predmetnú pohľadávku žiadnu úhradu. VÚB, a.s. ako vtedajší veriteľ žalovaného využila svoje právo na zosplatnenie predmetnej pohľadávky k 23. 05. 2018, pričom bola splnená zákonná podmienka, že právo na zosplatnenie úveru bolo využité do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, nakoľko do splatnosti splátky splatnej dňa 20. 06. 2018 nebola zo strany žalovaného vykonaná žiadna úhrada.

Ak veriteľ nepoužije v dôsledku nesplnenia niektorej splátky svoje právo a neoznámí dlžníkovi alebo neuplatní na súde najneskoršie do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, že trvá na zaplatení celej pohľadávky a dlžník medzitým zaplatí ďalšiu splátku riadne a včas, veriteľ už po zaplatení ďalšej splátky nemôže svoje právo využiť. V takom prípade sa môže domáhať len zaplatenia už splatnej splátky. Svoje právo môže veriteľ využiť kedykoľvek v prípade nezaplatenia niektorej z ďalších splátok a vyvolať tak splatnosť celého dlhu. Ak dlžník včas splátku nesplatí, dostáva sa do omeškania s celým dlhom. (časť komentára k ustanoveniu § 565 Občianskeho zákonníka od JUDr. Feketeho, CSc. "Občiansky zákonník Veľký komentár", vydavateľstvo Eurokódex, s.r.o., 2011).

Z vyššie uvedeného vyplýva, že zákonné podmienky na predčasné zosplatnenie úveru poskytnutého žalovanému zo strany CFH, a.s. boli splnené.

V ďalšom súd zdôrazňuje, že predmetná zákonná úprava nevyžaduje preukázanie oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko zosplatnenie úveru zo strany veriteľa je dôsledkom neplnenia splátok úveru v lehotách splatnosti pri súčasnom splnení zákonných podmienok stanovených v ust. § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka. Možno teda súhlasiť s právnym názorom, že samotný akt zosplatnenia (resp. mimoriadnej splatnosti) má už len deklaratívny účinok, pričom o zosplatnení sa žalovaný mohol najneskôr dozvedieť zo žaloby v predmetnom spore, ktorá mu bola zo strany súdu doručená dňa 17. 05. 2021 (doručenka na č. I. 56 spisu). Súd sa stotožňuje s názormi k uvedenému vyjadrenými v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14CoCsp/52/2020-180 zo dňa 11.

05. 2021, ako aj v uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 11CoCsp/11/2021-179 zo dňa 22. 04. 2021.

34. Súd v ďalšom musí konštatovať, že nemal preukázané, že predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding, a.s.) pred poskytnutím úveru posúdil schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver, nakoľko tým, že neposudzoval schopnosť splácať úver s prihliadnutím na údaje z príslušných databáz alebo registrov na účely posudzovania schopnosti žalovaného ako spotrebiteľa splácať poskytnutý spotrebiteľský úver hrubo porušil povinnosť podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ. Nemožno sa stotožniť s argumentáciou žalobcu, že CFH splnil povinnosť skúmať bonitu žalovaného tým, že si od žalovaného vyžiadal za účelom overenia jeho bonity súhlas s použitím jeho osobných údajov za účelom preverenia jeho úverovej histórie v Nebankovom registri klientskych informácií a v Spoločnom registri bankových informácií, ako aj s cieľom preverenia existencie jeho pracovného pomeru v Sociálnej poisťovni, a žalovaný mu za týmto účelom udelil súhlas, nakoľko uvedeným žalobca nepreukazuje, že úkony, na ktoré bol súhlas žalovaného udelený, boli za strany Consumer Finance Holding, a.s. aj zrealizované. Nemožno potom bez ďalšieho udelenie súhlasu zo strany žalovaného považovať za preukázanie splnenia zákonnej podmienky skúmať bonitu dlžníka pred poskytnutím úveru. Údaje o výške mesačného príjmu a mesačných výdavkov žalovaného, ktoré poskytol veriteľovi žalovaný, taktiež bez ďalšieho nemožno považovať zo strany CFH, a.s. za splnenie povinnosti skúmať bonitu žalovaného, nakoľko nebolo v spore preukázané, že by si pôvodný veriteľ uvedené údaje akýmkoľvek spôsobom overoval. Navyše, žalobca nepredložil súdu príslušné výpisy zo zákonom stanovených databáz obsahujúcich údaje o dlžníkovi vo vzťahu k skúmaniu jeho bonity.

V uvedenom súd poukazuje na rozsudok Súdného dvora Európskej únie zo dňa 05. 03. 2020, ktorý vo veci C-679/18, OPR Finance proti GK rozhodol, že články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex officio existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23. Články 8 a 23 smernice 2008/48 sa majú ďalej vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa sankcia za porušenie povinnosti veriteľa posúdiť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa, ktorá spočíva v neplatnosti zmluvy o úvere spojenj s povinnosťou spotrebiteľa vrátiť veriteľovi poskytnutú sumu istiny v dobe primeranej jeho možnostiam, uplatní len pod podmienkou, že daný spotrebiteľ túto neplatnosť namietne, a to v trojročnej premlčacej dobe.

Systematické súdne preskúmanie splnenia povinností okrem toho prispieva k zabezpečeniu konkurenčných podmienok („level playing-field“) pre veriteľov. Naproti tomu spotrebiteľ by sa prakticky sotva mohol uistiť o splnení tejto povinnosti.

Podľa judikatúry Súdného dvora EÚ je potrebné overovanie bonity dlžníka zo strany veriteľa zo strany súdu skúmať z úradnej povinnosti, s prihliadnutím na to súd uvedené skúmal a dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že jeho predchodca CFH, a.s. pri poskytovaní úveru skúmal bonitu žalovaného, pričom súd na uvedené poukázal aj pri svojom predbežnom právnom posúdení na pojednávaní konanom v predmetnej veci dňa 07. 12. 2021. Následne súd ustálil, že z dôvodu hrubého porušenia tejto povinnosti je poskytnutý úver v zmysle ustanovenia § 11 ods. 2 ZoSÚ bezúročný a bezpoplatkový.

35. Ďalej súd konštatuje, že zmluva o úvere neobsahuje údaje uvedené v ustanovení § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. účinného ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy, t.j. celkovú čiastku, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť.

Súd poukazuje na vyjadrenie žalovaného doručené súdu dňa 25. 05. 2021 na č. I. 58 rub spisu, v ktorom žalovaný uviedol, že zmluva o pôžičke predstavovala formulárovú vopred pripravenú zmluvu, v rámci ktorej bolo zahrnuté aj poistné plnenie, a preto žalovaný nemal mať možnosť odmietnuť poistenie, a preto prístupím k poisteniu bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúknutých podmienok. Súd konštatuje, že predmetné tvrdenie nebolo zo strany žalobcu účinne a ani výslovne popreté (túto skutočnosť žalobca nespóril a neuviedol ani vlastné tvrdenie o tejto skutkovej okolnosti), preto mal súd tvrdenie žalovaného o tom, že uzatvorením poistenia bolo v predmetnom prípade podmienené získanie spotrebiteľského úveru, resp. jeho získanie za ponúkaných podmienok, za nesporné, a to v zmysle ustanovenia § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Z uvedeného dôvodu bolo potom potrebné aj poistné zarátat' do celkových nákladov spojených s poskytnutým úverom, a to v zmysle ustanovenia § 2 písm. g) ZoSÚ. Následne pri výpočte súčiny počtu splátok s výškou splátky

s poistením súd zistil, že táto suma nezodpovedá sume uvedenej ako „celková čiastka = 3 066 eur“ na č. I. 12 spisu. Súd na doplnenie zároveň uvádza, že z pojmu „celková čiastka“ taktiež nie je zrejmé, o celkovú čiastku čoho konkrétne sa má pri uvedenej sume jednať. Pokiaľ sa však malo jednať o celkovú čiastku, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, suma 3 066 eur nezodpovedá celkovej čiastke, ktorú má žalovaný zaplatiť, nakoľko súčinom počtu splátok - 120 a výšky splátky s poistením - 26,34 je suma 3 160,80 eur. Z uvedeného vyplýva, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje celkovú čiastku, ktorú mal byť žalovaný povinný zaplatiť svojmu veriteľovi. Z toho dôvodu nemôže byť v zmluve správne uvedená ani ročná percentuálna miera nákladov (ktorá bola pôvodným veriteľom počítaná pri predpoklade, že do celkových nákladov spojených s poskytnutým úverom nebolo zarátané poistné).

Predmetná úverová zmluva neobsahuje ani údaj podľa ustanovenia ZoSÚ: § 9 ods. 2 písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V úverovej zmluve sa síce uvádza na č. I. 12 spisu doba trvania zmluvy: do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy, avšak podľa rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 09. 12. 2021, sp. zn. 9CoCsp/44/2021 takto formulovaný údaj o dobe trvania zmluvy nemožno považovať za dostačujúci pre účely zorientovania sa spotrebiteľa vo svojich záväzkoch vo vzťahu k žalobcovi (veriteľovi), nakoľko spotrebiteľ z uvedeného nemôže vedieť, po akú dobu bude zmluvný vzťah trvať. Tento žalobcom navodený stav vytvára pre neho priestor, kedy by po splatení všetkých splátok mohol nakoniec spotrebiteľovi oznámiť, že eviduje voči nemu ešte nejaké záväzky. Spotrebiteľ nemá istotu (môže sa len domnievať) či a za akých podmienok teda zmluvný vzťah skončí, preto takto formulovaný údaj nie je pre neho transparentný.

36. Nedostatočnú špecifikáciu týchto údajov v zmluve zákon v predmetnom čase v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Nakoľko z listinných dôkazov predložených zo strany žalobcu na č. I. 26 rub a nasl. spisu, ktoré žalovaný v spore nespochybnil a preto mal súd rozsah splácania žalovaného na predmetnú pohľadávku žalobcu v zmysle tohto listinného dôkazu za preukázaný vyplývalo, že žalovaný zaplatil na predmetnú pohľadávku sumu 1 313,67 eur (1 283,64 eur splatených do podania žaloby + 30,03 eur po podaní žaloby v predmetnej veci). Z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru súd odpočítal od poskytnutej sumy istiny úveru to, čo na predmetný úver žalovaný splatil, z čoho vzišla suma 286,33 eur (1 600 - 1 313,67), ktorú súd žalobcovi ako dôvodnú priznal. Súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania v sadzbe 5 % ročne z priznanej sumy 286,33 eur, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení o okamžitej splatnosti, teda od 29. 05. 2018 (základná úroková sadzba ECB k 1. dňu omeškania 0 % + 5 % = 5 %), nakoľko zosplatňovací úkon zo strany predchodcu žalobcu posúdil ako platný právny úkon, a teda omeškanie žalovaného s platením priznanej časti pohľadávky z toho titulu vzniklo už skôr, súd však viazaný návrhom žalobcu mu úrok z omeškania priznal od ním uplatneného dátumu.

Súd žalobu z vyššie uvádzaných dôvodov vo zvyšnej časti zamietol, nakoľko súd nemohol priznať z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru ani časť istiny vyčíslenej žalobcom (nakoľko táto časť bola uhradená zo strany žalovaného z platieb, ktoré právny predchodca žalobcu započítal na splatenie úrokov/poplatkov), a s touto časťou istiny spojený úrok z omeškania.

Súd preto žalobu vo výroku III. rozsudku v uvedenej zvyšnej časti zamietol.

37. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. Podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

40. Žalobca mal v predmetnom spore úspech v časti žalovanej sumy 316,36 eur (286,33 eur priznaná suma ako aj v zastavenej časti konania o zaplatenie 30,03 eur s pr., nakoľko zavinenie na zastavení konania v tejto časti je na strane žalovaného, nakoľko žalobca zobrať žalobu v tejto časti späť z dôvodu úhrady predmetnej sumy žalovaným, a to po podaní žaloby) a v časti žalovanej sumy 241,74 eur (557,77 eur - 316,03 eur) úspech nemal, čiže v tejto časti bol úspešný žalovaný. Pomer úspechu žalobcu potom predstavuje 56,71 % ($316,36:5,5777 = 56,71$ %) a pomer úspechu žalovaného predstavuje 43,29 % ($241,41:5,5777 = 43,29$ %), pričom čistý úspech žalobcu je rozdielom vyššie uvedených súm (56,71

- 43,29) a v percentuálnom vyjadrení predstavuje 13,42 %. Súd preto rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 13,42 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 CSP, odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 3 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).